

KS KALNA SVĒTRUNA

#3 LAIMĪGI APBĒDINĀTIE

Mateja ev. 5:4

Ievads

Kalna svētrunas ievadā Jēzus nosauc kritērijus, pēc kuriem iespējams noteikt laimīgus cilvēkus. Viņu laime un svētība meklējama tajā, ka viņiem pieder Debesu valstība, kā Jēzus savā pirmajā teikumā minēja, atsaucoties uz garā nabagiem.

Nākamais teikums Jēzus svētrunā ir – “laimīgi apbedinātie”, kas ir iepriekšējā teikuma domas turpinājums. Jo tie, kuri ir garā nabagi, apzinoties savu grēcīgumu, ir arī apbedināti šī stāvokļa dēļ. Tikai caur šīm bēdām cilvēks nonāk pie tās laimes, par kuru Jēzus runā Kalna svētrunā.

Šodienas lasījums

Izlasām kopīgi Mateja ev. 5:3-4.

Diskusijas pirmā daļa

1. Ar ko Tev asociējas vārdi “laime” un “nelaime”? Nosauciet pa visiem desmit sinonīmu katram no tiem.

2. Vai būt apbedinātam Tu vairāk saisti ar laimes vai nelaimes sajūtu? Kādēļ?

3. Jēzus starp vārdiem “laimīgs” un “apbēdināts” ieliek vienādojuma zīmi, ko Viņš ar to vēlas pateikt? Caur kādu stāvokli, Viņaprāt, ved ceļš uz laimi?

4. Garā nabagie atšķiras no garā bagātajiem ar to, ka sevī neatrod neko tādu, ar ko paši spētu pārliecināt Dievu, ka ir pelnījuši attaisnošanu. Šī apziņa ir *intelektuālā* daļa, bet būt apbēdinātam – *emocionālā* daļa. Garā nabadzība aizved pie apbēdinājuma. Par ko garā nabags ir tik ļoti apbēdināts?

5. Ījabs bija garā bagāts, bet tikai tad, kad ieraudzīja Dievu, viņš atzina savu nabadzību. Izlasiet Ījaba 42:5-6 – kāda ir viņa reakcija, kad ierauga Dievu? Kā izmainās viņa attieksme pret sevi pašu?

6. Visi cilvēki, kuri nonāk Dieva spožuma tuvumā, ierauga sevi patiesā izskatā. Un tas viņus noved pie apbēdinājuma. Ko varam secināt par tiem, kuri nekad nav izjutuši apbēdinājumu par savu “izskatu”?

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām kopīgi 32.Psalmu.

Diskusijas otrā daļa

7. Pāvils citē šo Dāvida Psalmu vēstulē Rom 4:6-8. Kādus cilvēkus Dāvids sauc par “laimīgiem”? Ja Dāvids arī sevi tā sauc, vai viņš pats pirms tam bija apbēdināts?

8. Izlasām Jēkaba 4:8-10. Kādiem cilvēkiem Dievs tuvojas? Kādēļ tikai šādiem?

9. Vai šo Jēzus, Dāvida, Pāvila un Jēkaba domu par ceļu uz laimi, kas ved cauri bēdām un skumjām, šodienas pasaulē daudz dzirdam? Un šodienas baznīcās? Kādēļ?

10. Bībelē ir vairākkārt minēts, ka Jēzus raudāja, bet nevienu reizi, ka Viņš smietos. Pat ja smējās, kādēļ Bībelē tas neatspoguļojas? Kā Ec. 21:14-15 ar to varētu būt saistīts? Kā tas attiecas uz Tavu dzīvi? Vai šis “apbēdinājums” ir vienreizējs notikums, vai arī ikdienišķs dzīvesveids?

11. Kā Tu vari zināt, vai esi “apbēdinātais”? Vai Tev sāp Tavi grēki? Vai arī nejūti tos? Vai Tevi apbēdina ne tikai savi, bet arī citu grēki? Ko Tu dari lietas labā?

12. Apbēdinātajiem Jēzus sola mieru. Kā šis miers izpaužas? Vai Tev ir šis miers?

Noslēgums

Pāvils 2.Kor. 12:21 saka – *es ceru, ka man nebūs jāraud par jums, jo jūs nebūsiet raudājuši paši par sevi*. Garā nabagie raud par savu grēku. Tādēļ Dievs viņus mierina. Viņu miers ir apziņā, ka saņemta grēku piedošana, bet *tādēļ* jūtīgums pret grēku aug.